

Predavanje 5 - Programiranje u MATLABu

Tatjana Tomović

Institut za matematiku i informatiku
Prirodno-matematički fakultet
Univerzitet u Kragujevcu

Kragujevac, 2014.

Pregled predavanja

1 M fajlovi

2 Funkcijski fajl

- Osnovni elementi funkcijskog fajla
- Naredba uslovnog grananja i petlje
- Ulazni i izlazni argumenti funkcije
- Globalne i statične promenljive
- Podfunkcije

3 Skript fajlovi

M fajlovi

- Komanda *edit ime_fajla* otvara prozor editora m fajlova i priprema *file ime_fajla* za editovanje.

M fajlovi

- Komanda *edit ime_fajla* otvara prozor editora m fajlova i priprema *file ime_fajla* za editovanje.
- Skript fajlovi se koriste kad je neophodno neki niz komandi Matlaba ponavljati mnogo puta.

M fajlovi

- Komanda *edit ime_fajla* otvara prozor editora m fajlova i priprema *file ime_fajla* za editovanje.
- Skript fajlovi se koriste kad je neophodno neki niz komandi Matlaba ponavljati mnogo puta.

M fajlovi

- Komanda *edit ime_fajla* otvara prozor editora m fajlova i priprema *file ime_fajla* za editovanje.
- Skript fajlovi se koriste kad je neophodno neki niz komandi Matlaba ponavljati mnogo puta. Skript fajlovi ne prihvataju argumente i ne vraćaju vrednosti, i dele adresni prostor sa ostalim skript fajlovima i komandnim interpreterom, drugim rečima, koriste promenljive iz radnog prostora Matlaba.
- Funkcijski fajlovi sadrže funkcije koje mogu da prihvate ulazne argumente, da ih obrade, i generišu izlaz.

M fajlovi

- Komanda *edit ime_fajla* otvara prozor editora m fajlova i priprema *file ime_fajla* za editovanje.
- Skript fajlovi se koriste kad je neophodno neki niz komandi Matlaba ponavljati mnogo puta. Skript fajlovi ne prihvataju argumente i ne vraćaju vrednosti, i dele adresni prostor sa ostalim skript fajlovima i komandnim interpreterom, drugim rečima, koriste promenljive iz radnog prostora Matlaba.
- Funkcijski fajlovi sadrže funkcije koje mogu da prihvate ulazne argumente, da ih obrade, i generišu izlaz.
- Funkcije nemaju pristup radnom prostoru Matlaba, dakle, promenljivama koje radni prostor Matlaba sadrži.

M fajlovi

- Komanda *edit ime_fajla* otvara prozor editora m fajlova i priprema *file ime_fajla* za editovanje.
- Skript fajlovi se koriste kad je neophodno neki niz komandi Matlaba ponavljati mnogo puta. Skript fajlovi ne prihvataju argumente i ne vraćaju vrednosti, i dele adresni prostor sa ostalim skript fajlovima i komandnim interpreterom, drugim rečima, koriste promenljive iz radnog prostora Matlaba.
- Funkcijski fajlovi sadrže funkcije koje mogu da prihvate ulazne argumente, da ih obrade, i generišu izlaz.
- Funkcije nemaju pristup radnom prostoru Matlaba, dakle, promenljivama koje radni prostor Matlaba sadrži.
- Prilikom izvršenja svaka funkcija dobija svoj radni prostor lokalni za funkciju. Promenljive koje sadrži funkcija se nazivaju lokalnim promenljivama funkcije.

Putanje u fajl sistemu

- Komandom *path* dobijamo sadržaj svih direktorijuma koje Matlab pretražuje prilikom pokušaja interpretacije literala.

Putanje u fajl sistemu

- Komandom *path* dobijamo sadržaj svih direktorijuma koje Matlab pretražuje prilikom pokušaja interpretacije literala.
- Komandom *addpath* moguće je dodati izabranu putanju u fajl sistemu u skup putanja koje Matlab pretražuje prilikom interpretacije literala.

Putanje u fajl sistemu

- Komandom *path* dobijamo sadržaj svih direktorijuma koje Matlab pretražuje prilikom pokušaja interpretacije literala.
- Komandom *addpath* moguće je dodati izabranu putanju u fajl sistemu u skup putanja koje Matlab pretražuje prilikom interpretacije literala.

Putanje u fajl sistemu

- Komandom *path* dobijamo sadržaj svih direktorijuma koje Matlab pretražuje prilikom pokušaja interpretacije literala.
- Komandom *addpath* moguće je dodati izabranu putanju u fajl sistemu u skup putanja koje Matlab pretražuje prilikom interpretacije literala. Na primer, naredba
`>> addpath('e : \direktorijumZaMFajlove')` dodaće putanju `e : \direktorijumZaMFajlove` u spisak putanja fajl sistema koje se pretražuju.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

```
function [ nFaktorijel ] = faktorijel( n )  
% izracunava faktorijel prirodnog broja n  
% FAKTORIJEL(N) vraca vrednost faktorijela prirodnog broja N,  
% u Matematickoj notaciji, vraca vrednost N!  
  
% Ovo je komentar koji ne pripada help tekstu  
nFaktorijel = prod(1:n); end
```

- Linija definicije funkcije *function[nFaktorijel] = faktorijel(n)* definiše funkciju sa imenom *faktorijel*, koja prima jedan ulazni argument (parametar) *n*, i koja vraća vrednost lokalne promenljive *nFaktorijel*.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Sve linije koda koje počinju znakom % predstavljaju komentare, dakle, linije koda koje se ne interpretiraju.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Sve linije koda koje počinju znakom % predstavljaju komentare, dakle, linije koda koje se ne interpretiraju.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Sve linije koda koje počinju znakom % predstavljaju komentare, dakle, linije koda koje se ne interpretiraju. Međutim, prva linija komentara, neposredno ispod linije definicije funkcije, definiše tekst koji dobijamo sa imenom funkcije kad izvršavamo naredbu *help* nad imenom celog direktorijuma, ili kad koristimo naredbu *lookfor*. Ova linija se naziva *H1 linijom*.
- Na primer, ako se m fajl *faktorijel.m* nalazi u direktorijumu *e* : *\dirZaMF*, dobićemo

```
>> help 'e : \dirZaMF'  
Contents of dirZaMF:  
faktorijel - izracunava faktorijel prirodnog broja n
```


Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Linije *% izracunava faktorijel prirodnog broja n*
% FAKTORIJEL(N) vraca vrednost faktorijela prirodnog broja N,
% u Matematickoj notaciji, vraca vrednost N!
nazivamo *help* tekstom, jer se ovaj tekst dobija prilikom poziva *help faktorijel*. Sledeća prazna linija koda označava prekid *help* teksta, i početak tela funkcije.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Linije *% izracunava faktorijel prirodnog broja n*
% FAKTORIJEL(N) vraca vrednost faktorijela prirodnog broja N,
% u Matematickoj notaciji, vraca vrednost N!
nazivamo *help* tekstom, jer se ovaj tekst dobija prilikom poziva *help faktorijel*. Sledeća prazna linija koda označava prekid *help* teksta, i početak tela funkcije.
- Unutar tela funkcije mogu se naći linije koje predstavljaju komentar.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Linije *% izracunava faktorijel prirodnog broja n*
% FAKTORIJEL(N) vraca vrednost faktorijela prirodnog broja N,
% u Matematickoj notaciji, vraca vrednost N!
nazivamo *help* tekstom, jer se ovaj tekst dobija prilikom poziva *help faktorijel*. Sledeća prazna linija koda označava prekid *help* teksta, i početak tela funkcije.
- Unutar tela funkcije mogu se naći linije koje predstavljaju komentar.
- Telo funkcije se završava ključnom rečju *end*. Linija *end* je opcionalna i može biti izostavljena na kraju tela funkcije.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Linije *% izracunava faktorijel prirodnog broja n*
% FAKTORIJEL(N) vraca vrednost faktorijela prirodnog broja N,
% u Matematickoj notaciji, vraca vrednost N!
nazivamo *help* tekstom, jer se ovaj tekst dobija prilikom poziva *help faktorijel*. Sledeća prazna linija koda označava prekid *help* teksta, i početak tela funkcije.
- Unutar tela funkcije mogu se naći linije koje predstavljaju komentar.
- Telo funkcije se završava ključnom rečju *end*. Linija *end* je opcionalna i može biti izostavljena na kraju tela funkcije.
- Sadržaj m fajla, može se prikazati u komandnom prozoru Matlaba komandom *type*.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Prilikom pisanja m fajlova, kao i prilikom pisanja komandi u komandnom prozoru, linije koda koje se ne završavaju znakom ; proizvode izlaz u komandnom prozoru prilikom interpretiranja.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Prilikom pisanja m fajlova, kao i prilikom pisanja komandi u komandnom prozoru, linije koda koje se ne završavaju znakom ; proizvode izlaz u komandnom prozoru prilikom interpretiranja.
- Komanda *pause* prilikom interpretiranja prekida izvršenje i čeka se unos sa standardnog ulaza da bi se nastavilo izvršenje.

Osnovni elementi funkcijskog fajla

- Prilikom pisanja m fajlova, kao i prilikom pisanja komandi u komandnom prozoru, linije koda koje se ne završavaju znakom ; proizvode izlaz u komandnom prozoru prilikom interpretiranja.
- Komanda *pause* prilikom interpretiranja prekida izvršenje i čeka se unos sa standardnog ulaza da bi se nastavilo izvršenje.
- Interpretiranje uvek možemo prekinuti pritiskom na kombinaciju *Ctrl-c*.

Imena funkcija i m fajlova

- Bitna stvar prilikom snimanja funkcija u m fajlove je da ime fajla, bez ekstenzije, mora biti isto kao i ime funkcije u fajlu.

Imena funkcija i m fajlova

- Bitna stvar prilikom snimanja funkcija u m fajlove je da ime fajla, bez ekstenzije, mora biti isto kao i ime funkcije u fajlu.
- Imena funkcija se kreiraju na isti način kao imena promenljivih. Da bismo proverili da li neki literal može biti ime funkcije, koristimo naredbu *isvarname*.

Imena funkcija i m fajlova

- Bitna stvar prilikom snimanja funkcija u m fajlove je da ime fajla, bez ekstenzije, mora biti isto kao i ime funkcije u fajlu.
- Imena funkcija se kreiraju na isti način kao imena promenljivih. Da bismo proverili da li neki literal može biti ime funkcije, koristimo naredbu *isvarname*.
- Imena funkcija, takođe, ne mogu biti nizovi karaktera proizvoljne dužine. Naredba *namelengthmax* određuje maksimalnu dozvoljenu dužinu niza karaktera literala koji predstavlja ime funkcije.

Imena funkcija i m fajlova

- Bitna stvar prilikom snimanja funkcija u m fajlove je da ime fajla, bez ekstenzije, mora biti isto kao i ime funkcije u fajlu.
- Imena funkcija se kreiraju na isti način kao imena promenljivih. Da bismo proverili da li neki literal može biti ime funkcije, koristimo naredbu *isvarname*.
- Imena funkcija, takođe, ne mogu biti nizovi karaktera proizvoljne dužine. Naredba *namelengthmax* određuje maksimalnu dozvoljenu dužinu niza karaktera literala koji predstavlja ime funkcije.
- Funkcije, čije ime je isto kao i ime m fajla u kome su definisane nazivaju se primarne funkcije.

Naredba if

```
if izraz01  
  blok_naredbi01  
else  
  blok_naredbi02  
end
```

- Izraz *izraz01* ima vrednost *true*, ako predstavlja neprazan višedimenzionalni niz čiji su svi elementi različiti od nule (elementi niza su tipa *logical* ili *numeric*), u ostalim slučajevima vrednost izraza *izraz01* ima vrednost *false*.

Naredba if

```
if izraz01  
  blok_naredbi01  
else  
  blok_naredbi02  
end
```

- Izraz *izraz01* ima vrednost *true*, ako predstavlja neprazan višedimenzionalni niz čiji su svi elementi različiti od nule (elementi niza su tipa *logical* ili *numeric*), u ostalim slučajevima vrednost izraza *izraz01* ima vrednost *false*.
- Napisati funkciju *fun01* koja izračunava apsolutnu vrednost argumenta.

Naredba if

```
function y = fun01( x )  
if x > 0  
y = x;  
else  
y = -x;  
end  
end
```

■ `>> fun01(-1), >> fun01([1 2 3]), >> fun01([1 0 3]).`

Naredba if

```
function y = fun01( x )  
if x > 0  
y = x;  
else  
y = -x;  
end  
end
```

- `>> fun01(-1), >> fun01([1 2 3]), >> fun01([1 0 3]).`
- U trećem primeru argument funkcije *fun01* ima jedan element jednak nuli, pa uslov *if* naredbe ima vrednost *false*.

Naredba if

- Napisati funkciju *fun02* koja ima vrednost jedan u tački nula, i vrednost nula u ostalim tačkama.

```
if izraz01  
  blok_naredbi01  
elseif izraz02  
  blok_naredbi02  
else  
  blok_naredbi03  
end
```


Naredba return

- Ako želimo da napustimo izvršenje funkcije, pre nego što smo došli do kraja tela funkcije, koristimo naredbu *return*.

Naredba return

- Ako želimo da napustimo izvršenje funkcije, pre nego što smo došli do kraja tela funkcije, koristimo naredbu *return*.
- Funkciju koja izračunava skalarni proizvod dva vektora (ako je pozovemo sa argumentima koji nisu vektori kolone treba napustiti izvršenje).

Naredba return

- Ako želimo da napustimo izvršenje funkcije, pre nego što smo došli do kraja tela funkcije, koristimo naredbu *return*.
- Funkciju koja izračunava skalarni proizvod dva vektora (ako je pozovemo sa argumentima koji nisu vektori kolone treba napustiti izvršenje).

```
function z = skalPro( x, y )  
sizeX = size(x);  
sizeY = size(y);  
if sizeX(2) ~= 1 || sizeY(2) ~= 1 || sizeX(1) ~= sizeY(1)  
    disp('uneseni vektori nisu vektori kolone istog tipa');  
return;  
end  
z = y' * x; end
```

Naredba switch

```
switch izraz
    case izraz01      blok_naredbi01
    case izraz02      blok_naredbi02
    :
    otherwise         blok_naredbi
end
```

- Matlab ne zahteva upotrebu naredbe *break* da bi se izbeglo dalje pretraživanje vrednosti izraza.

Naredba switch

```
switch izraz
    case izraz01      blok_naredbi01
    case izraz02      blok_naredbi02
    :
    otherwise         blok_naredbi
end
```

- Matlab ne zahteva upotrebu naredbe *break* da bi se izbeglo dalje pretraživanje vrednosti izraza.
- Izraz *izraz* može biti skalarna vrednost numeričkog tipa ili string. U slučaju da je vrednost izraza *izraz* tipa string, jednakost se ispituje funkcijom *strcmp*.

Naredba switch

- Napisati funkciju koja zaključuje da li je dan u nedelji radni ili neradni.

```
function y = fun08(x)
switch lower(deblank(x))
    case 'subota', 'nedelja'
        y = 'neradni dan';
    case 'ponedeljak', 'utorak', 'sreda', 'cetvrtak', 'petak'
        y = 'radni dan';
    otherwise
        y = 'nije dan u nedelji';
end
```

Naredba for

```
for indeks = vrednosti  
    blok_naredbi  
end
```

Naredba for

```
for indeks = vrednosti  
    blok_naredbi  
end
```

- Napisati funkciju koja izračunava faktorijel prirodnog broja.

Naredba for

```
for indeks = vrednosti  
    blok_naredbi  
end
```

- Napisati funkciju koja izračunava faktorijel prirodnog broja.

```
function y = fun01( x )  
%FUN01(X) izracunava faktorijel unetog broja X  
% da bi funkcija ispravno radila uneta vrednost  
% mora biti matrica tipa 1*1  
y = 1;  
for i = 1:x  
    y = y*i;  
end  
end
```

Naredba for

```
function y = fun02( x )  
%FUN02(X) izracunava proizvod elemenata vektora X tipa 1*n  
y = 1;  
for i = x  
y = y*i;  
end  
end
```

Naredba for

```
function y = fun02( x )  
%FUN02(X) izracunava proizvod elemenata vektora X tipa 1*n  
y = 1;  
for i = x  
y = y*i;  
end  
end
```

```
>> fun02([5 2 10])      >> fun02([5; 2; 10])
```

Naredba for

```
function y = fun02( x )  
%FUN02(X) izracunava proizvod elemenata vektora X tipa 1*n  
y = 1;  
for i = x  
y = y*i;  
end  
end
```

```
>> fun02([5 2 10])      >> fun02([5; 2; 10])
```

U prvom pozivu indeks *for* petlje, promenljiva *i*, uzima vrednosti iz vektora [5 2 10] i njima množi vrednost izlaznog argumenta *y*.

Naredba for

```
function y = fun03( x )  
%FUN03(X) formira matricu sa obrnutim rasporedom kolona u  
odnosu na X  
y = [];  
for i = x  
y = [i y];  
end  
end
```

Naredba for

```
function y = fun03( x )  
%FUN03(X) formira matricu sa obrnutim rasporedom kolona u  
odnosu na X  
y = [];  
for i = x  
y = [i y];  
end  
end
```

```
>> fun03([1 2 3; 4 5 6])
```

Naredba for

```
function y = fun03( x )  
%FUN03(X) formira matricu sa obrnutim rasporedom kolona u  
odnosu na X  
y = [];  
for i = x  
y = [i y];  
end  
end
```

```
>> fun03([1 2 3; 4 5 6])
```

Indeks *for* petlje nije lokalna promenljiva *for* petlje.

Petlja while

```
while izraz  
    blok_naredbi  
end
```


Petlja while

```
while izraz  
    blok_naredbi  
end
```

- Vrednost izraza *izraz* je *true* ako je izraz neprazan višedimenzionalan niz i ako ne sadrži nijedan element koji ima vrednost nula ili *false*, u ostalim slučajevima vrednost izraza je *false*.
- Primer pronalaženja najmanjeg prirodnog broja čija je vrednost faktoriijela veća od neke unapred zadate vrednosti.

Petlja while

```
function y = fun04( x )  
%FUN04(X) pronalazi najmanji prirodan broj y takav da je  
y! >= X  
y = 1;  
fakt = 1;  
while fakt < x  
    y = y+1;  
    fakt = fakt * y;  
end  
end
```

Petlja while

```
function y = fun04( x )  
%FUN04(X) pronalazi najmanji prirodan broj y takav da je  
y! >= X  
y = 1;  
fakt = 1;  
while fakt < x  
    y = y+1;  
    fakt = fakt * y;  
end  
end
```

```
>> fun04(100)
```

```
>> fun04([100 200 300])
```

Naredbe continue i break

- Naredba break se korisiti kada želimo da prekinemo izvršenje petlje.

Naredbe continue i break

- Naredba break se korisiti kada želimo da prekinemo izvršenje petlje.
- Naredba continue služi da se pređe na sledeći ciklus u petlji bez završetka prethodnog.

Naredbe continue i break

- Naredba break se koristiti kada želimo da prekinemo izvršenje petlje.
- Naredba continue služi da se pređe na sledeći ciklus u petlji bez završetka prethodnog.
- Napisati funkcija koja koristeći naredbu *continue* izračunava zbir prvih x neparnih brojeva.

Naredbe continue i break

```
function y = fun06( x )  
%FUN06(X) izracunava zbir prvih x prirodnih brojeva  
y = 0;  
i = 0;  
while i < x  
    i = i+1;  
    if mod(i,2) == 0  
        continue;  
    end  
    y = y+i;  
end  
end
```

Funkcija error

- Funkcija *error* služi za prekidanje izvršenja funkcije uz štampanje poruke na standardnom izlazu.

Funkcija *error*

- Funkcija *error* služi za prekidanje izvršenja funkcije uz štampanje poruke na standardnom izlazu.
- *error(error_poruka)* prekida interpretaciju funkcije i štampa na standardni izlaz argument *error_poruka*, koji je tipa *string*.

Funkcija error

- Funkcija *error* služi za prekidanje izvršenja funkcije uz štampanje poruke na standardnom izlazu.
- *error(error_poruka)* prekida interpretaciju funkcije i štampa na standardni izlaz argument *error_poruka*, koji je tipa *string*.

```
function [y]=log01(x)
%LOG01(X) racuna logaritam pozitivnog broja X
if ~ (x > 0)
error('argument funkcije mora biti pozitivan');
end
y=log(x);
end
```

Funkcija find

- Funkcija *find* omogućava efikasno pronalaženje indeksa elemenata matrice koji zadovoljavaju izvestan uslov.

Funkcija find

- Funkcija *find* omogućava efikasno pronalaženje indeksa elemenata matrice koji zadovoljavaju izvestan uslov.
- Ako je funkcija *find* pozvana sa jednim izlaznim argumentnom, funkcija vraća linearne indekse elemenata koji zadovoljavaju uslov. Ako je funkcija pozvana sa dva izlazna argumenta funkcija *find* vraća vektore, pri čemu je prvi vektor vektor indeksa vrste, a drugi vektor je vektor indeksa kolona elemenata koji zadovoljavaju uslov funkcije *find*.

Funkcija *find*

- Funkcija *find* omogućava efikasno pronalaženje indeksa elemenata matrice koji zadovoljavaju izvestan uslov.
- Ako je funkcija *find* pozvana sa jednim izlaznim argumentnom, funkcija vraća linearne indekse elemenata koji zadovoljavaju uslov. Ako je funkcija pozvana sa dva izlazna argumenta funkcija *find* vraća vektore, pri čemu je prvi vektor vektor indeksa vrste, a drugi vektor je vektor indeksa kolona elemenata koji zadovoljavaju uslov funkcije *find*.
- Na primer, ako želimo da pronađemo indekse elemenata matrice koji imaju vrednost veću od 0, možemo koristiti sledeće naredbe

```
>> A = [-1 -10 2; 5 -3 6];  
>> a = find(A > 0)      >> [n, m] = find(A > 0)
```

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Da bi se omogućilo da funkcije mogu imati više izlaznih argumenata, svi izlazni argumenti se grupišu u matricu tipa $1 \times n$.

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Da bi se omogućilo da funkcije mogu imati više izlaznih argumenata, svi izlazni argumenti se grupišu u matricu tipa $1 \times n$.
- Funkcija *fun1* koja vraća argumente *a*, *b* i *c*, a koja nema ulazne argumente, može imati neku od sledećih definicija

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Da bi se omogućilo da funkcije mogu imati više izlaznih argumenata, svi izlazni argumenti se grupišu u matricu tipa $1 \times n$.
- Funkcija *fun1* koja vraća argumente *a*, *b* i *c*, a koja nema ulazne argumente, može imati neku od sledećih definicija

```
function[a, b, c] = fun1  
function[a, b, c] = fun1()
```


Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Da bi se omogućilo da funkcije mogu imati više izlaznih argumenata, svi izlazni argumenti se grupišu u matricu tipa $1 \times n$.
- Funkcija *fun1* koja vraća argumente *a*, *b* i *c*, a koja nema ulazne argumente, može imati neku od sledećih definicija

```
function[a, b, c] = fun1  
function[a, b, c] = fun1()
```

- Funkcija *fun2* nema izlazne argumente, a nema ni ulazne.

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Da bi se omogućilo da funkcije mogu imati više izlaznih argumenata, svi izlazni argumenti se grupišu u matricu tipa $1 \times n$.
- Funkcija *fun1* koja vraća argumente *a*, *b* i *c*, a koja nema ulazne argumente, može imati neku od sledećih definicija

```
function[a, b, c] = fun1  
function[a, b, c] = fun1()
```

- Funkcija *fun2* nema izlazne argumente, a nema ni ulazne.

```
functionfun2  
function[] = fun2;  
function[] = fun2();      functionfun2();
```

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Funkcije *nargin* i *nargout*, koriste se za određivanje broja ulaznih i izlaznih argumenata funkcije.

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Funkcije *nargin* i *nargout*, koriste se za određivanje broja ulaznih i izlaznih argumenata funkcije.

```
>> a = [1 2 3; 4 5 6];  
>> size(a),           >> [n, m] = size(a)
```

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Funkcije *nargin* i *nargout*, koriste se za određivanje broja ulaznih i izlaznih argumenata funkcije.

```
>> a = [1 2 3; 4 5 6];  
>> size(a),           >> [n, m] = size(a)
```

```
function[a, b] = fun3(x, y, z, u)  
a = 1;  
b = 2;  
end
```

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Funkcije *nargin* i *nargout*, koriste se za određivanje broja ulaznih i izlaznih argumenata funkcije.

```
>> a = [1 2 3; 4 5 6];  
>> size(a),           >> [n, m] = size(a)
```

```
function[a, b] = fun3(x, y, z, u)  
a = 1;  
b = 2;  
end
```

```
>> n = fun3(1, 2, 3, 4)           >> [n, m] = fun3(1, 2, 3, 4)
```

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- *nargin*, *nargout*, *narginchk*, *nargoutchk* omogućavaju različito ponašanje funkcije u zavisnosti od broja ulaznih i izlaznih argumenata.

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- *nargin*, *nargout*, *narginchk*, *nargoutchk* omogućavaju različito ponašanje funkcije u zavisnosti od broja ulaznih i izlaznih argumenata.

```
function [x y] = pak(u, v)
%PAK(U,V) pakuje ulazne podatke u izlazne narginchk(1,2),
nargoutchk(0,2);
switch nargin
    case 1
        switch nargout
            case {0, 1}
                x = u;
            case 2
                x = u;
```


Ulazni i izlazni argumenti funkcije

```
                y = u;  
            otherwise    %nemoguće zbog nargoutchk  
end  
case 2  
    switch nargout  
        case 0, 1        x = [u v];  
        case 2           x = u; y = v;  
        otherwise        %nemoguće zbog nargoutchk  
    end  
otherwise    %nemoguće zbog narginchk  
end  
end
```

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Funkcija *pak* iako definisana sa dva ulazna parametra ne proizvodi grešku kad je pozvana sa jednim argumentom.

Ulazni i izlazni argumenti funkcije

- Funkcija *pak* iako definisana sa dva ulazna parametra ne proizvodi grešku kad je pozvana sa jednim argumentom.

```
>> x = pak(1)
>> [x, y] = pak(1)
>> x = pak(1, 2)
>> [x, y] = pak(1, 2)
>> [x, y] = pak
```

- Funkcije *narginchk* i *nargoutchk* prihvataju dva argumenta koji određuju minimalni i maksimalni broj ulaznih i izlaznih argumenata redom. U slučaju da je broj ulaznih ili izlaznih argumenata van ovih granica, dobijamo poruku o grešci.

Globalne promenljive

- Globalne promenljive su deljive među svim radnim prostorima.

Globalne promenljive

- Globalne promenljive su deljive među svim radnim prostorima.
- Da bi neki radni prostor imao pristup nekoj globalnoj promenljivoj, promenljiva, u tom radnom prostoru, mora biti deklarirana kao globalna.

Globalne promenljive

- Globalne promenljive su deljive među svim radnim prostorima.
- Da bi neki radni prostor imao pristup nekoj globalnoj promenljivoj, promenljiva, u tom radnom prostoru, mora biti deklarirana kao globalna.
- Promenljiva se deklarira kao globalna upotrebom ključne reči *global*.

Globalne promenljive

- Globalne promenljive su deljive među svim radnim prostorima.
- Da bi neki radni prostor imao pristup nekoj globalnoj promenljivoj, promenljiva, u tom radnom prostoru, mora biti deklarirana kao globalna.
- Promenljiva se deklarira kao globalna upotrebom ključne reči *global*.

```
function [x]=funGlobal  
%FUNGLOBAL služi za demonstraciju globalne promenljive  
global xGlobal;  
x=xGlobal;  
end
```

Globalne promenljive

```
>> funGlobal  
>> xGlobal = 3;      >> funGlobal
```


Globalne promenljive

```
>> funGlobal  
>> xGlobal = 3;      >> funGlobal
```

Da bi radni prostor Matlaba dobio pristup globalnoj promenljivoj *xGlobal*, moramo ovu promenljivu deklarirati kao globalnu unutar radnog prostora Matlaba.

Globalne promenljive

```
>> funGlobal  
>> xGlobal = 3;      >> funGlobal
```

Da bi radni prostor Matlaba dobio pristup globalnoj promenljivoj *xGlobal*, moramo ovu promenljivu deklarirati kao globalnu unutar radnog prostora Matlaba.

```
>> clear xGlobal;  
>> global xGlobal;      >> xGlobal = 3;  
>> funGlobal
```

Globalne promenljive

```
>> funGlobal  
>> xGlobal = 3;      >> funGlobal
```

Da bi radni prostor Matlaba dobio pristup globalnoj promenljivoj *xGlobal*, moramo ovu promenljivu deklarirati kao globalnu unutar radnog prostora Matlaba.

```
>> clear xGlobal;  
>> global xGlobal;      >> xGlobal = 3;  
>> funGlobal
```

Promenljivu smo prvo morali da obrišemo, pre nego što smo je deklarirali kao globalnu, jer smo je, u prethodnom nizu naredbi, deklarirali kao lokalnu.

Statične promenljive

- Statične promenljive čuvaju svoju vrednost i po završetku interpretiranja funkcije u kojoj su deklarisanе i dostupne su samo u radnom prostoru funkcije u kojoj su deklarisanе.

Statične promenljive

- Statične promenljive čuvaju svoju vrednost i po završetku interpretiranja funkcije u kojoj su deklarisanе i dostupne su samo u radnom prostoru funkcije u kojoj su deklarisanе.
- Statične promenljive se deklariraju upotrebom ključne reči *persistent*.

Statične promenljive

- Statične promenljive čuvaju svoju vrednost i po završetku interpretiranja funkcije u kojoj su deklarisanе i dostupne su samo u radnom prostoru funkcije u kojoj su deklarisanе.
- Statične promenljive se deklariraju upotrebom ključne reči *persistent*.

```
function [x]=funPersistent  
%FUNPERSISTENT služi za ilustraciju statičke promenljive  
persistent xPersistent;  
if isempty(xPersistent)  
xPersistent=0;  
end  
x=xPersistent;  
xPersistent=xPersistent+1;  
end
```

Statične promenljive

- Pozovimo funkciju *funPersitent* nekoliko puta.

Statične promenljive

- Pozovimo funkciju *funPersitent* nekoliko puta.
- Ovaj koncept je osmišljen za one situacije kad je potrebno preneti rezultate obrade između dva poziva funkcije.

Statične promenljive

- Pozovimo funkciju *funPersitent* nekoliko puta.
- Ovaj koncept je osmišljen za one situacije kad je potrebno preneti rezultate obrade između dva poziva funkcije.
- Statične promenljive nestaju kad se prekine proces Matlaba.

Statične promenljive

- Pozovimo funkciju *funPersitent* nekoliko puta.
- Ovaj koncept je osmišljen za one situacije kad je potrebno preneti rezultate obrade između dva poziva funkcije.
- Statične promenljive nestaju kad se prekine proces Matlaba.
- Moguće je izazvati nestanak statičnih promenljivih i pozivanjem funkcije *clear* sa imenom funkcije, ili pozivom *clear all*.

Podfunkcije

- Funkcije koje su definisane u m fajlovima, a čije ime nije isto sa imenom fajla nazivaju se podfunkcije funkcije i ne mogu se pozvati na izvršenje iz komandnog prozora.

Podfunkcije

- Funkcije koje su definisane u m fajlovima, a čije ime nije isto sa imenom fajla nazivaju se podfunkcije funkcije i ne mogu se pozvati na izvršenje iz komandnog prozora.
- Ove funkcije se mogu pozvati iz ostalih podfunkcija koje se nalaze u okviru istog m fajla ili iz primarne funkcije u okviru tog m fajla, dakle, funkcije čije je ime isto kao i ime fajla.

Podfunkcije

- Funkcije koje su definisane u m fajlovima, a čije ime nije isto sa imenom fajla nazivaju se podfunkcije funkcije i ne mogu se pozvati na izvršenje iz komandnog prozora.
- Ove funkcije se mogu pozvati iz ostalih podfunkcija koje se nalaze u okviru istog m fajla ili iz primarne funkcije u okviru tog m fajla, dakle, funkcije čije je ime isto kao i ime fajla.
- Definicija primarne funkcije mora biti prva, a iza njene definicije dolaze definicije ostalih podfunkcija.

Podfunkcije

- Funkcije koje su definisane u m fajlovima, a čije ime nije isto sa imenom fajla nazivaju se podfunkcije funkcije i ne mogu se pozvati na izvršenje iz komandnog prozora.
- Ove funkcije se mogu pozvati iz ostalih podfunkcija koje se nalaze u okviru istog m fajla ili iz primarne funkcije u okviru tog m fajla, dakle, funkcije čije je ime isto kao i ime fajla.
- Definicija primarne funkcije mora biti prva, a iza njene definicije dolaze definicije ostalih podfunkcija.
- Svaka od podfunkcija ima sopstveni radni prostor, dakle, ne može se pristupati lokalnim promenljivama jedne podfunkcije iz druge podfunkcije.

Podfunkcije

```
function [ nFaktorijel ] = faktorijel(n)  
% izracunava faktorijel prirodnog broja n  
% FAKTORIJEL(N) vraca vrednost faktorijela prirodnog broja N,  
% u Matematickoj notaciji, vraca vrednost N!  
nFaktorijel = proizvod(n);  
function b = proizvod(n)  
% ovo je podfunkcija koja racuna proizvod elemenata vektora  
b = prod(lista(n));  
function c = lista(n)  
% ova podfunkcija kreira listu prvih n prirodnih brojeva  
c = 1:n;
```

Anonimne funkcije i pokazivači na funkcije

- Definicija funkcije može biti data i koristeći jednu jedinu liniju koda, bez snimanja u m fajl.

Anonimne funkcije i pokazivači na funkcije

- Definicija funkcije može biti data i koristeći jednu jedinu liniju koda, bez snimanja u m fajl.

```
>> kvadrat = @(x)x.^2;  
>> kvadrat([3 4 5])
```

Anonimne funkcije i pokazivači na funkcije

- Definicija funkcije može biti data i koristeći jednu jedinu liniju koda, bez snimanja u m fajl.

```
>> kvadrat = @(x)x.^2;  
>> kvadrat([3 4 5])
```

- Generički način na koji se definiše anonimna funkcija:

Anonimne funkcije i pokazivači na funkcije

- Definicija funkcije može biti data i koristeći jednu jedinu liniju koda, bez snimanja u m fajl.

```
>> kvadrat = @(x)x.^2;  
>> kvadrat([3 4 5])
```

- Generički način na koji se definiše anonimna funkcija:

$$f = @(listaArgumenata) teloFunkcije$$

Anonimne funkcije i pokazivači na funkcije

- Definicija funkcije može biti data i koristeći jednu jedinu liniju koda, bez snimanja u m fajl.

```
>> kvadrat = @(x)x.^2;  
>> kvadrat([3 4 5])
```

- Generički način na koji se definiše anonimna funkcija:

$$f = @(listaArgumenata) teloFunkcije$$

Restartovanjem Matlaba definicije anonimnih funkcija nestaju.

Anonimne funkcije i pokazivači na funkcije

- Za svaku definisanu funkciju ili korisnički definisanu funkciju moguće je dobiti promenljivu koja predstavlja tu funkciju a koja je tipa *function_handle*.

Anonimne funkcije i pokazivači na funkcije

- Za svaku definisanu funkciju ili korisnički definisanu funkciju moguće je dobiti promenljivu koja predstavlja tu funkciju a koja je tipa *function_handle*.
- Podaci tipa *function_handle* su ekvivalent tipa pokazivača na funkcije u programskom jeziku C.

Anonimne funkcije i pokazivači na funkcije

- Za svaku definisanu funkciju ili korisnički definisanu funkciju moguće je dobiti promenljivu koja predstavlja tu funkciju a koja je tipa *function_handle*.
- Podaci tipa *function_handle* su ekvivalent tipa pokazivača na funkcije u programskom jeziku C.
- Funkcija *feval* prima kao prvi argument pokazivač na funkciju, a kao ostale argumente argumente na koje će pokazivač biti primenjen.

Anonimne funkcije i pokazivači na funkcije

- Za svaku definisanu funkciju ili korisnički definisanu funkciju moguće je dobiti promenljivu koja predstavlja tu funkciju a koja je tipa *function_handle*.
- Podaci tipa *function_handle* su ekvivalent tipa pokazivača na funkcije u programskom jeziku C.
- Funkcija *feval* prima kao prvi argument pokazivač na funkciju, a kao ostale argumente argumente na koje će pokazivač biti primenjen.

```
>> sin_handle = @sin;  
>> [sin(4) sin_handle(4)]  
>> fSin = @sin;      >> feval(fSin, 1)
```


Ugnježdjene funkcije

- Ugnježdjena funkcija je definisana i implementirana unutar tela primarne funkcije ili podfunkcije.

Ugnježdjene funkcije

- Ugnježdjena funkcija je definisana i implementirana unutar tela primarne funkcije ili podfunkcije.
- Ugnježdjena funkcija se može koristiti samo unutar funkcije u kojoj je definisana i ima pristup radnom prostoru, dakle, promenljivama, funkcije u koju je ugnježdjena.

```
function y = faktorijel( x )  
%FAKTORIJE(X) racuna faktorijel od X  
y = prod(niz);  
function z = niz  
z = 1:x;  
end  
end
```

Ugnježdjene funkcije

- Funkcija *faktorijel* ne može koristiti vrednosti promenljivih iz radnog prostora funkcije *niz*, jer radni prostor funkcije *niz* nestaje kad se dođe do kraja funkcije *niz*.

Ugnježdjene funkcije

- Funkcija *faktorijel* ne može koristiti vrednosti promenljivih iz radnog prostora funkcije *niz*, jer radni prostor funkcije *niz* nestaje kad se dođe do kraja funkcije *niz*.
- Ako ugnježdjena funkcija sadrži lokalnu promenljivu sa istim imenom, recimo *x*, kao i funkcija u koju je ugnježdjena, onda interpreter neće unutar radnog prostora ugnježdjene funkcije kreirati novu lokalnu promenljivu *x*.

Ugnježdjene funkcije

```
function fun  
x = 1;  
disp('x u f pre g'), disp(x);  
g;  
function g  
x = 2;  
disp('x u g'), disp(x);  
end  
disp('x u f posle g'), disp(x);  
end
```

Skript fajlovi

- Skript fajlovi nemaju posebni radni prostor.

Skript fajlovi

- Skript fajlovi nemaju posebni radni prostor.
- Unos podataka prilikom izvršenja skript fajlova, ili prilikom izvršenja funkcija, funkcijom *input*.

Skript fajlovi

- Skript fajlovi nemaju posebni radni prostor.
- Unos podataka prilikom izvršenja skript fajlova, ili prilikom izvršenja funkcija, funkcijom *input*.

```
% ovo je skript fajl koji racuna  
% srednju vrednost matrice A  
[n, m] = size(A);  
srA = sum(sum(A))/(n * m);
```


Skript fajlovi

- Skript fajlovi nemaju posebni radni prostor.
- Unos podataka prilikom izvršenja skript fajlova, ili prilikom izvršenja funkcija, funkcijom *input*.

```
% ovo je skript fajl koji racuna  
% srednju vrednost matrice A  
[n, m] = size(A);  
srA = sum(sum(A))/(n * m);
```

```
input('unesite matricu:');  
disp(A');
```